

РЕЦЕНЗИЯ

от Антон Кирилов Грозданов

доцент по научната специалност „Гражданско и семейно право
(Търговско право)“, 05.05.08 – доктор по право

ВСУ „Черноризец Храбър“, Юридически факултет

Професионално направление: 3.6. „Право“

ОТНОСНО: Дисертационен труд на тема „Събиране на публичните вземания в производството по несъстоятелност“

Автор: Стоян Димитров Колев

1. Стоян Димитров Колев, докторант на самостоятелна подготовка в докторска програма „Гражданско и семейно право“ е представил за защита пред научно жури дисертационен труд на тема „Събиране на публичните вземания в производството по несъстоятелност“

Научен ръководител: проф. д-р Янка Тенева-Годорова

2. Дисертацията в общ обем 331 страници е структурирана, както следва: Увод, Глава първа: Държавата и общините като публичен кредитор в производството по несъстоятелност; Глава втора: Процесуални права на НАП като участник в производството по несъстоятелност; Глава трета: Правомощия на НАП при осребряване и разпределение на осребреното имущество на длъжника; Заключение и самостоятелно изведени предложения *de lege ferenda*. Бележките под линия са 482 (четиристотин осемдесет и две). Съдържанието на труда е балансирано. Изградено е в рамките на утвърдената научна традиция.

По темата на дисертационния труд са разработени и публикувани 5 (пет) публикации - 1 статия и 4 доклада.

3. Дисертационният труд има за предмет на изследване актуален и значим за правната теория и практика проблем – събирането на публичните вземания в производството по несъстоятелност.

3.1. В уводната част авторът правилно и обосновано очертава актуалността, научната теза, обекта, предмета, целта и задачите на изследването. Използваните общи и специални научни методи са посочени коректно.

3.2. В глава първа са разгледани въпроси, свързани с историческото възникване и развитие на правната уредба относно участието на държавата и общините като публични кредитори в рамките на универсалното принудително изпълнение. Формулираните тези се опират на обоснован и коректен анализ на закона, теорията и съдебната практика. В този смисъл например намирам за релевантни изводите, формулирани във връзка с доброволното плащане на публичните задължения в производството по несъстоятелност и по-специално анализът на чл.646, ал.8 ТЗ.

Авторът релевантно навежда, че опрощаването, като способ за погасяване на публични вземания не намира широко приложение в производството по несъстоятелност. В тази връзка се основателно се черпят аргументи и от практиката на Конституционния съд на РБългария.

Висока оценка следва да бъде дадена на изследването относно погасителната давност за публичните вземания. Намирам, че изводите в тази връзка са обосновани и не пораждат съмнение.

3.3. Глава втора е посветена на процесуалните права на НАП в производството по несъстоятелност. Изследването в тази част е сравнително добре структурирано и балансирано. Авторите тези са аргументирани – например тезата (изводът), че нормите на чл.685 и чл.688 ТЗ са приложими и по отношение на публичните задължения на търговеца, като изключение от тези правила е налице само когато вземанията са установени с влязъл в сила акт или ревизионният акт е връчен на синдика.

Подробно и аргументирано са разгледани особеностите при предявяване вземанията на държавата и общините пред съда по несъстоятелността. В този смисъл формулираните от автора изводи са обосновани и не пораждаат съмнение.

Особено ярко изразен приносен характер показва изследването относно оспорването на привилегиите, с които се ползват публичните вземания (с.187 и сл.). Същата констатация може да бъде направена и за изследването на защитата на кредиторите при незаконосъобразно разпределение на осребреното имущество от масата на несъстоятелността.

Споделям тезата, че с оглед нормата на чл.621 ТЗ – при оспорване на сметката за разпределение е приложим редът за оспорване разпределението на съдебния изпълнител по чл. 278 във връзка с чл.463 ГПК.

3.4. В глава трета са изследвани правомощията на НАП при осребряване и разпределение на осребреното имущество на длъжника.

В рамките на 30 страници (223-253) авторът по същество анализира уредени от закона способности за попълване масата на несъстоятелността. Анализът е коректен и обоснован. Релевантно са разгледани исквете по реда на чл.216 ДОПК и свързаните с тяхното предявяване въпроси от материален и процесуален характер. Намирам, че формулираните в тази посока изводи са правилни и обосновани – въпреки, че излизат извън предметния обхват на глава трета от гледна точка на заглавието ѝ.

В този смисъл считам, че заглавието на глава трета и нейното съдържание се пресичат в анализа от страница 253 и сл. В общи линии изложението е ясно, коректно и последователно.

4. В заключителната част авторът отново концентрира вниманието на читателя върху фундаменталния изследователски проблем: събирането на публичните вземания в производството по несъстоятелност. Систематизирани са научните и научно-приложни резултати (изводи).

5. В самостоятелна част от рецензията труд са изведени и обобщени направените предложения за усъвършенстване на относимата правна уредба.

6. Представеният автореферат в обем от 31 страници съответства на нормативните изисквания. Съдържанието му е съобразено с дисертационния труд и правилно отразява основните му положения.

7. От приложената библиографска справка е видно, че докторантът е използвал по-голямата част от достъпната българска и чуждестранна специализирана литература.

8. По дисертационния труд могат да бъдат направени някои критични бележки и препоръки:

8.1. Част от съдържанието на глава трета не кореспондира с нейното заглавие. Препоръчвам на автора - преди да даде труда за печат – да преразгледа изложението в тази част и да ситуира анализа на способите за попълване масата на несъстоятелността в глава втора от труда.

8.2. Намирам, че част от съдържанието на заключителната част (с. 279-281) е подходящо за увод, а не за заключение.

8.3. Считаю, че в библиографската справка следва да бъдат посочени само отделните библиографски (литературни) източници, а съдебната практика да остане в основното съдържание под линия. В тази връзка авторът би могъл да разшири списъка с чуждестранна литература.

Отчитам сложността на проблематиката, предмет на дисертационното изследване, както и различните, понякога напълно изключващи се становища в изследваната област на правното познание.

Общата ми оценка за дисертационния труд е положителна. Изследването е завършено. Осъществени са напълно неговите цел и задача. Поддържаните от автора тези са обосновани. Отделни части от труда имат подчертан научно-приложен характер. Други имат силно изразен теоретичен характер с белези на оригинални теоретични обобщения.

Авторът показва много добро познаване на съдебната практика по темата. От съдържанието на дисертационния труд се установяват научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката.

Докторантът показва, че притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност и способност за самостоятелни научни изследвания.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Дисертационният труд на тема „ Събиране на публичните вземания в производството по несъстоятелност“ съответства на нормативните изисквания за придобиване на образователната и научна степен „доктор“, с оглед на което препоръчвам на Стоян Димитров Колев да се даде образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.6. Право, докторска програма „Гражданско и семейно право“.

С уважение: